

strofen som et eksempel på, at man valgte at flage for at markere den sørgelige begivenhed.

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at hvis han ønsker at få en komplet oversigt over officielle flagdage fra statens bygninger, så oversender jeg gerne den, men jeg synes måske, det er at bringe debatten lidt ud på et vildspor sådan at drøfte det i detaljer.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det behøver justitsministeren ikke at ulejlig sig med, for det er ikke relevant. Det, jeg tænker på, er fremtiden. Når nu justitsministeren siger, der helt givet vil ske forandringer, så må det jo tages til indtægt for, at justitsministeren altså ikke udelukker, at man fremover kan indføre flagdage.

Så kunne jeg bare godt tænke mig at analysere, hvad det er, der foregår i justitsministerens hoved, når hun siger, at den dag, hvor danskerne insisterede på at være danske, ikke er vigtig nok til at falde ind under de kategorier, som justitsministeren forestiller sig, og justitsministeren samtidig siger, at der kan komme flere dage.

Det er da utrolig relevant, det må justitsministeren da kunne svare på i stedet for bare at henvise til, at det er synd at forkludre debatten. Hvis der er nogen, der forkludrer debatten, så er det da justitsministeren, der har banket sin folketingsgruppe på plads.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det mener jeg bestemt ikke. Jeg har allerede redegjort for, hvorfor vi ikke mener, at besættelsen skal markeres med mere end to flagdage, og at vi finder, det er rigtigst at holde fast i de to flagdage, som er bredt alment, offentligt kendt i hele befolkningen.

Så vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, at det jo ikke er sådan, at jeg fra Folketingets talerstol har redegjort for, at der er en meget liberal flagpraksis, hvor en justitsminister sådan efter forgodtbefindende bare vælger at sige, at nu skal vi lige have nogle flere flagdage.

Kl. 15.45

Tværtimod har jeg redegjort for, at der er en overordentlig restriktiv praksis, for jeg synes, det er meget vigtigt, at de flagdage, vi har, er nogle, som vi sammen kan værne og være fælles om, og som det er vigtigt for folk også at kende forhistorien til.

Da jeg sagde, at der fremover måske kunne komme nye flagdage, så er det jo bl.a., fordi jeg redegjorde for i mit allerførste indlæg, at der bliver flaget for kongehusets medlemmers fødselsdage, og meget kan man forvente af mig, men at forudsige fremtidige fødselsdage i forbindelse med kongehusets medlemmer håber jeg ikke at Dansk Folkeparti forventer er noget, en justitsminister kan redegøre for i dag. Der kan ske mangt og meget også i kongehuset, og det er jo en af de ting, man må tilpasse flagreglerne til.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der er intet, der skal afholde mig fra at sige, hvad jeg mener, end ikke den omstændighed, at jeg måske kan få hr. Frank Aaen som meningsfælle.

Derfor vil jeg sige, at det her jo ikke er en historisk drøftelse. Den 29. august er ganske rigtig en historisk dato, men det er en historisk dato, der har en aktuel betydning, for det var opgøret med en samarbejdspolitik, der var en national skændsel. Det, der ligger i det nuværende beslutningsforslag, er jo altså også et opgør med den tendens, der breder sig også i den nyere historieskrivning og dermed i den nuværende offentlige debat, hvor man lægger op til, at det var samarbejdspolitikken, der havde ret, at det var samarbejdspolitikken, der kom til som en klog diplomatisk måde, hvorpå vi altså kom igennem besættelsen uden virkelige savn og skader. Det er den aktuelle historiske konkrete sammenhæng, det hele hører hjemme i.

Derfor synes jeg altså, at man i stedet for at gøre det til en diskussion om flagdage skulle gøre sig klart, at det her virkelig har betydning for, hvordan vi forstår vores egen nutid og os selv.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Søren Krarup, at jeg sådan set er meget enig i, at det er vigtigt, ikke mindst i lyset af den fremtrædende plads, som samarbejdspolitikken har spillet også i den offentlige debat de sidste par år, at vi diskuterer det og diskuterer det med hinanden uanset de forskellige opfattelser, som jeg i hvert fald har noteret mig der har været af det emne i den officielle og i den aktuelle debat, der er.

Men man kan jo godt diskutere et spørgsmål og en historisk begivenhed og de konsekvenser, det måtte have, uden at man behøver at have en